

Pozsony, 1968. augusztus 28. A Csemadok KB Elnöksége és Titkársága párt- és szakszervezeti bizottságának állásfoglalása, amelyben bejelentik csatlakozásukat az augusztus 26-i moszkvai megállapodáshoz.

A Csemadok KB elnöksége, a KB titkársága párt- és szakszervezeti bizottságának állásfoglalása

Mi, a Csehszlovákiai Magyar Dolgozók Kulturális Szövetségének vezetői, párttagok és pártönkívüliek, hazánk súlyos napjaiban tagságunk és a csehszlovákiai magyar nemzetiség véleményét tolmácsolva többször kifejeztük teljes egységünket a cseh és a szlovák néppel, megingathatatlan hűségünket a Csehszlovák Szocialista Köztársasághoz, Csehszlovákia Kommunista Pártjához, ezeknek legális szerveihez és vezetőihez.

Töretlenül és egységesen kitartottunk és kitartunk a CSKP akcióprogramja és a CSEMADOK Központi Bizottsága 1968. március 12-én elfogadott állásfoglalása mellett. Ezt tükrözik az elmúlt napokban kiadott nyilatkozataink, járási bizottságaink, helyi szervezeteink és tagságunk állásfoglalása is.

Figyelmesen áttanulmányoztuk népünk és pártunk vezetőinek a moszkvai tárgyalásokról²⁵⁹ kiadott nyilatkozatait és az általuk elfogadott megegyezéshez csatlakozunk. Tesszük ezt tagságunk, a csehszlovákiai magyarság és az egész köztársaság sorsa iránt érzett felelősségünk teljes tudatában; tesszük ezt azzal a meggyőződéssel, hogy az általuk elfogadott

megegyezés biztosíthatja hazánkban az élet, a termelés konszolidálódását. Ez a megegyezés nyithatja meg az utat ahhoz, hogy a békés szocializmust építő élet és egész társadalmunk ismét kibontakozhassék, a Varsói Szerződés bevonult csapatai kivonuljanak az országból és hazánk alkotmányos állami és pártszervei gyakorolhassák teljes mértékben a hatalmat.

Biztosítjuk Ludvík Svoboda elvtársat, köztársaságunk elnökét, Alexander Dubček elvtársat, a CSKP KB vezető titkárát,²⁶⁰ Oldřich Černík elvtársat, a kormány elnökét, a Parlamentet és a Nemzeti Frontot, hogy szervezetünk, tagságunk és Csehszlovákia magyar nemzetisége az elkövetkező napokban is helytáll, s mint e köztársaság egyenlő jogú népcsoportja, tettekkel bizonyítja hazafiságát, odaadását és internacionalizmusát.

Fájdalom és remény él bennünk. Hiszünk az ész, a meggondoltság és az igazság győzelmében. Mi, Csehszlovákia magyar nemzetisége hűek vagyunk és leszünk hazánkhoz, pártunkhoz és tovább szilárdítjuk a cseh és a szlovák nemzettel, valamint a nemzetiségekkel való egységünket.

Éljen a Csehszlovák Szocialista Köztársaság!

259 Lásd a 253. sz. jegyzetet.

260 Helyesen: első titkárát.

1968. augusztus 28-án 13.00 órakor.

A Csemadok KB elnöksége, titkársága
párt- és szakszervezeti bizottsága

*FKI, Csemadok irattára, KB-VI-2, géppel írt másolat*²⁶¹

59

Komárom, 1968. augusztus 29. A Dunatáj című komáromi lap írása, amely a csehszlovákiai magyarság csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy az ország megszállásában a Magyar Néphadsereg is részt vett.

MEGBÁNTOTTAK BENNÜNKET...

Csehszlovákia népét nem sikerült térdre kényszeríteni. A tankok idegtépő dübörgése megacélozta akaratumkat, józan ellenállásunkat és hitünket a humánus és demokratikus szocializmusban.

Népünk egysége sohasem volt olyan szilárd, olyan meggyőzően emberi, olyan tántoríthatatlanul szocialista tartalmú, mint ezekben a napokban.

A csehszlovákiai magyarság számára külön keserű csalódás, hogy a megszállók között itt vannak a magyar néphadsereg katonái is.

Fájt, fáj és fájni fog.

Úgy érezzük, mintha valamit – amit nemzetközi szolidaritásnak, kulturális hovatartozásnak neveztünk és ezt így is éreztük – éppen a magyar katonák loptak volna el tőlünk. A legfelsőbb parancsnokaik helyett mi is szégyelljük magunkat.

Egy nyelven beszélünk és a dolgok tragédiája az, hogy mégsem értjük meg egymást. Mi, egy szabad ország szabad polgárai nem értünk és nem is érthetünk a megszállók nyelvén.

A megszállás tényét tudomásul vettük, de egy pillanatra sem nyugszunk bele. A magyar rádió, sajtó és TV dühödt, kétségbeesett és ügyetlen propagandája sem téríthet le bennünket a januárban megkezdett útról.

Megmaradunk embernek, egyenesnek, tisztességesnek, józannak, igaznak. Bizonyítékokkal tüntetünk a munkahelyeinken, tüntetünk kimérségünkkel és hallgatásunkkal a megszállókkal szemben. Ez a mi arcunk és nem is leszünk mások.

Keserű szájjal tudomásul vesszük, hogy a megszálló magyar hadsereg legfőbb vezetése elárulta a csehszlovák–magyar barátságot és külön megbántottak bennünket: csehszlovákiai magyarokat.

Külön tragédia a nagy tragédiában.

Dunatáj, 1968. augusztus 29. 1. p.

261 A dokumentumot – más forrásból – közli még Kövesdi János (szerk.): i. m. 106–107. p.